

ปรับใจ...ปรับทัศนคติ ให้งานและชีวิตเป็นสุข

Time to Change Yourself x Be Brave

|| แลบบอรุณ พูนพิพัฒนธนกร

นักพัฒนาการพิมพ์กรมนุสย

เทพไทซ็อกกับข้าวของศิลปินคนโปรดเมื่อปี 2547 ล้นซึก
ความทรงจำได้ออโต้ลอค และไม่เคยมืดอีกเลยตั้งแต่นั้นมา พร้อมกับคำถามคาใจ “นายเป็นบ้าอะไรถึงทำอย่างนั้น?!”

ช่วงต้นปี 2564 เป็นต้นมา สีโงเซี่ยลเกือบทุกช่องทุกรายการนำเสนอเรื่องราวแง่มุมต่างๆ ของอดีตนักร้องหนุ่มผู้โด่งดังยุค 90 คดีมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และเสพ

“แพท พาวเวอร์แพท” เตรียมพ้นโทษ 4 ม.ค.64 สิ้นสุดชีวิตในเรือนจำ 16 ปี 6 เดือน

รู้จัก “แพท พาวเวอร์แพท” จากจุดสูงสุด สู่ 16 ปี ในเรือนจำ

“แพท พาวเวอร์แพท” อดีตที่เคยผิดพลาด สู่ชีวิตปัจจุบันที่ต้องดีกว่าเดิม หลังได้รับโอกาสจากสังคม

ภาพนักร้องวง POWER PAT สไตล์ J-Rock สไลด์ออกมาจากล้นซึกความทรงจำอีกครั้ง

เมื่อนึกย้อนกลับไปในวันวัยแสงหาดาวตน นายเทพไทเคยไว้หัวเหลือง ตอนนั้นนึกว่าเท่สุดในชีวิต เดินไปไหนต้องมีคนเหลียว

หลัง ขับรถไปไหน คนต้องมองรถปลาวาฬเป็นตาเดียวกัน การเป็นจุดสนใจ...นับเป็นความภูมิใจอยู่ลึกๆ

นึกขำ (ตัวเอง) ทำไปได้ยังไง!!!

เขาคดไล่ตามดูเกือบทุกข่าวทุกคลิปสัมภาษณ์ของอดีตนักร้องคนโปรดด้วยความอยากรู้ เขาตั้งกับความคิด และทัศนคติการใช้ชีวิตในที่ได้รับสภาพอันยาวนานเกือบ 17 ปี ถ้าเป็นเขาคงหมดอาลัยตายอยาก มองไม่เห็นแสงสว่าง ไม่มีใจจะทำอะไร และไม่รู้ว่าจะทำไปเพื่ออะไร

แต่นายวรยศกลับคิด และทำแตกต่าง...เขาอยู่อย่างมีความหวัง ประพุดิตตนจนได้เป็นนักโทษชั้นดีเยี่ยม และได้รับการอภัยโทษถึง 8 ครั้ง

ฉันสงสัยว่านายทำได้ยังไง?!

ไม่ม่ายที่จะมองโลกด้วยสายตาดึงงามแบบนั้นกับโทษจองจำที่สูงถึง 50 ปี และต้องอยู่กับความกดดัน กฎระเบียบที่เคร่งครัด ความยากลำบาก และใจที่พร้อมจะพุ่งชนได้ตลอดเวลา ต้องอดทนมากๆ

ทั้งหมดทั้งมวล...มันผ่านช่วงเวลามากพอที่ได้อยู่กับตัวเองอย่างแท้จริง ได้มีโอกาสทบทวน และไตร่ตรองจริงจัง จนตกผลึกเป็นใจที่เปิดกว้าง น้อมรับการปรับเปลี่ยนตนเอง โดยใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า และทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น

เมื่อมีเป้าหมายชัดเจน ทางเดินค่อยๆ สว่างขึ้น เขาก็มีมือในสิ่งที่ชอบ รวมถึงพัฒนาศักยภาพตนเองในมิติต่างๆ เรียนจบปริญญา 1 ใบ เรียนวิชาชีพจิตกรรม และธรรมศึกษาขั้นตรี+โท+เอก อาสาเป็นครูสอนดนตรี สอนวาดรูป ให้กับเพื่อนที่อยู่ข้างใน ใช้ศิลปะ และดนตรีเยียวยาจิตใจตนเองไปพร้อมๆ กัน ตลอดจนช่วยกิจการงานทุกอย่างที่สามารถทำได้

สิ่งสำคัญ คือ เชื่อมั่น และศรัทธาในการทำความคิดอยู่เสมอ “ยังมีวันดีๆ รออยู่ อย่าทำถอย”

และวันที่รอคอยก็มาถึง...ภาพฝันเป็นจริง ฉันเห็นน้ำตาของลูกผู้ชายอย่างนาย ฟ้าหลังฝนสวยงามเสมอ

16 ปีกับการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก...เทคโนโลยีและวิถีชีวิตใหม่ที่เขาต้องปรับตัว และเรียนรู้อีกมาก

วิวฟุ้ง 1 ล้าน เพียงข้ามคืน หลัง “พาวเวอร์แพท” ปล่อย “ต้องคำสาป” ซึ่งเกิดแรก (เม.ย.12 ล้านวิว)

ดีใจกับนายด้วยใจจริง !!! ช่วงเวลาที่หายไปอีกโลกหนึ่งเหมือนนายเข้าไปฝึกวิทยายุทธ์ และเติมเสน่ห์ให้กับตัวเอง พอลอกมาสู่โลกภายนอก นายพร้อมที่จะลุย และเปิดใจเรียนรู้

กราฟชีวิตของนายกำลังขึ้น

มันช่างสวนทางกับกราฟชีวิตของใครบางคน

3-4 ปีมานี้ เทพไท่มีอาการเครียด ปวดหัว ต้องเสียบ่นนอนไม่หลับ งานที่ทำประจำ ส่อแววมีปัญหามากขึ้น รายได้เริ่มลดน้อยลง ซึ่งอาจมาจากหลายปัจจัย มีเรื่องระหองระแหงกับเพื่อนร่วมงานหลายครั้ง

+++++++ >>>

“เราคงทำงานร่วมกันลำบาก ผมรู้ว่าคุณเก่งรอบด้าน แต่ผมอยากได้คนที่สามารถสนับสนุนงานได้ทุกสถานการณ์ โดยไม่มีข้อแม้ ถ้าทำไม่ได้...ผมก็คงไม่จำเป็นต้องมีทีม”

“คุณไม่เข้าใจที่ผมพูดใช่ไหม ผมหมายความว่าอย่างนั้นจริงๆ ผมทำคนเดียวได้ไม่ต้องมีทีม” น้ำเสียง และแววตาของคนพูดช่างน่ากลัว ดูเหยียดหยามกว่าปกติ

นายเทพไท...เขาเป็นคนยังไง ใครพอจะบอกเล่าได้บ้าง

+ มุ่งมั่น อยากได้สิ่งใด จะมหาทางทำจนได้ อยากประสบความสำเร็จ อยากสร้างฐานะให้มั่นคง มีโลกส่วนตัวสูง จัดเป็นคนประเภท Introvert ก็ว่าได้ น้อยคนนักที่จะรู้จักตัวตนที่แท้จริงของนายเทพไท เขาเป็นคนที่อ่านยากคนหนึ่ง

+ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นคน Perfectionist

เมื่อมีคน Feedback ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม จากเพื่อนร่วมงานหรือจากคนใกล้ชิดที่รัก และปรารถนาดี นายเทพไทมักจะปิดหู ปิดใจทันที ได้ยินแต่ไม่รับฟัง บางครั้งตอบกลับอย่างไม่พอใจด้วยความฉุนเฉียว

“ถ้ายังจะคบหาเป็นเพื่อนกันต่อไป...ไม่ต้องมาเล่าหรือพูดเรื่องทำงานนี้ให้ฟังอีก”

เทพไทชอบฟังแต่คำชม คำสรรเสริญ คำคล้อยตาม คำยินยอม คำเห็นพ้อง ไซ้สิ!!! คำเหล่านี้มันมาห่อหุ้มพอกพูนอัดตาหรืออึกให้แข็งกร้าวขึ้นอย่างไม่รู้ตัว จนกลายเป็นไม่ฟังใคร ไม่คำนึงถึงความรู้สึกผู้อื่น คนอื่นไม่สำคัญ

“ฉันเก่ง ฉันสามารถทำได้ด้วยตัวเอง” “ฉันทำมาก...ฉันเหนื่อยกว่า ฉันต้องได้มากกว่าถึงจะถูก”

การไม่รับฟัง และนำ Feedback มาไตร่ตรอง ทำให้เสียโอกาสปรับปรุง และพัฒนาศักยภาพในมิติต่างๆ ที่ตัวเองมองข้ามหรือมองไม่เห็น

+ ยึดความเห็นของตนเป็นหลัก (Self Center)

เมื่อคิดจะทำอะไร...ต้องทำในแนวทางของตน แต่อึกเทพไทก็ฉลาดล้ำ มักจะแสดงออกว่ามีความยืดหยุ่นให้ทางเลือกตามความคิดเห็น...มีความเป็นประชาธิปไตย คิดอย่างไร เอาอย่างไรกันดีครับ จริงๆ มีคำตอบอยู่ในใจ แบบปักหมุดไว้เรียบร้อยแล้ว

หากใครคิดเห็นไม่ตรงกัน เขาจะพยายามหว่านล้อมด้วยหลักการหรือเหตุผลต่างๆ นานา ถ้าโน้มน้าวไม่สำเร็จ จะใช้วิธีกดดัน

รูปแบบต่างๆ หรือหักดิบ หรือเผด็จการในที่สุด

เข้าชาย...เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางจักรวาล ไม่เห็นแก่ดาวเคราะห์น้อยใหญ่ คุณคิดว่าพฤติกรรมอย่างนี้เหมาะสมที่จะเอื้อให้เกิดสิ่งดีๆ หรือไม่ ในระยะยาวจะรอดไหม เขาจะได้เรียนรู้อะไรบ้าง

+ ฉันถูกเสมอ (I'm always right.)

เมื่อมีปัญหา หรือข้อผิดพลาดเกิดขึ้น คนอื่นผิดตลอด ที่สำคัญไม่ยอมรับผิดชอบทั้งที่เป็นคนทำผิด เทพไท่มักจะเขินอายกับความผิดพลาดของตนเอง อย่างดีก็เฉยๆ ดีเนี่ยนไป เป็นคนขาดแคลนคำ “ขอโทษ”

ด้วยทัศนคติ และคุณลักษณะที่เขาเป็นอยู่ ยากที่จะทำงานเป็นทีมได้ดีมีประสิทธิภาพ หากงานใด ทีมคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน งานนั้นจะมีพลัง และเวิร์คมาก ซึ่งเป็นไปไม่ได้ทุกครั้ง เพราะคนมีความแตกต่างหลากหลาย จึงจำเป็นต้องใช้ “ศิลปะการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน” ด้วยการรับฟังความคิดเห็นให้เกียรติกัน รวมถึงสร้างความไว้วางใจ และรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน ความสำเร็จ และความสุขย่อมเกิดขึ้น

งานใหญ่ และสำคัญเป็นงานที่ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีมทั้งนั้น

“ใครอยากจะทำร่วมกับคนแบบนี้??” ทุกคนลุกฮือออกไปจากห้องประชุม ภายในพริบตาเหลือแต่ความว่างเปล่า ปล่อยให้เขาเย็นเพียงลำพัง “ใครอยากจะทำร่วมกับ??” เขารู้สึกโดดเดี่ยว และหนาวเข้าไปถึงหัวใจอย่างประหลาด

เทพไทสะดุ้งตื่นกลางดึก “มันเป็นฝันร้ายหรือภาพจากหนัง Netflix กันแน่” แต่ทำไมถึงมีคนหน้าตาคล้ายเขาปรากฏอยู่ทุกชั้น เขารอคอยไปรอบๆ อย่างซ้ำๆ คอแห้งจนขม พยายามขยับตัวแต่แสนยาก เหมือนถูกตรึงไว้ นั่นสายน้ำเกลือ เครื่องวัดความดัน และคลื่นหัวใจ เรามาทำอะไรที่นี่

จำได้ว่า...กำลังจะเข้าทำงานในเบรคต่อไป รู้สึกเหงื่อแตกท่วมตัว หน้ามืด ตาพร่า หายใจติดขัด นั่งไม่ติด มีใครคนหนึ่งที่คุณเข้ามาถาม จากนั้นก็ทำอะไรไม่ได้ ความรู้สึกสุดท้ายเหมือนล่องไปไหนสักที่หนึ่ง แล้วมีมือหนึ่งไปกดปุ่ม Shut Down ก่อนที่จะดับวูบไป

“นายเป็นบ้าอะไรถึงทำอย่างนั้น!?” คำถามนั้นได้ย้อนกลับมา

ถึงเวลาที่จะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองอย่างจริงจังก่อนเวลาจะหมดลง หนีตัวเองมานาน จงกล้าที่จะยอมรับ และเผชิญความจริง เป็นเราในเวอร์ชัน “ให้” ที่ทำให้คนรอบข้างมีความสุข และได้รับประโยชน์

